

EBH/115/2016

Év

2016

Védett tulajdonság:

Foglalkoztatás jellege

Diszkrimináció területe

Foglalkoztatás

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést részben megállapító döntés

A kérelmező a hatósághoz előterjesztett kérelmében előadta, hogy az eljárás alá vont gazdasági társaság részmunkaidős munkavállalója, heti 36 órában, éjjeliőr munkakörben dolgozik. Nyilatkozott arról, hogy korábban rehabilitációs járadékban részesült, ezért legfeljebb heti 36 órában foglalkoztathatta az eljárás alá vont. A jogszabályi környezet megváltozása miatt azonban 2015. március 1-től rehabilitációs pénzbeli ellátást állapítottak meg a részére, amely mellett legfeljebb heti 20 órás munkavégzés volt megengedett. Az eljárás alá vont ekkor tájékoztatta arról, hogy heti 20 órában nem tudja foglalkoztatni, és javasolta, hogy kérje az ellátás szüneteltetését, egyúttal ígéretet tett arra, hogy a szüneteltetés tartama alatt teljes munkaidőben fogja foglalkoztatni, magasabb munkabér mellett. A kérelmező ezért az ellátását 2015. március 1-re visszamenőleges hatállyal szüneteltette az ellátását, majd a munkáltatónál teljes munkaidős foglalkoztatásra, valamint béremelésre vonatkozó kérelmet terjesztett elő. Kérésének az eljárás alá vont azonban nem tett eleget. A kérelmező sérelmezte, hogy az eljárás alá vont nem foglalkoztatja teljes munkaidőben, és a munkabére is részarányosan kevesebb, mint a vele azonos telephelyen, azonos munkakörben, teljes munkaidőben foglalkoztatott éjjeliőré. A kérelmező több védett tulajdonságot is megjelölt a kérelmében, az eljárás későbbi szakaszában azonban már csak a foglalkoztatásának részmunkaidős jellegét tartotta fenn.

Az eljárás alá vont gazdasági társaság érdemi védekezésében előadta, hogy a kérelmező munkabérét kölcsönös alku alapján állapították meg. Hivatkozott arra is, hogy az éjjeliőr munkakör betöltéséhez alapfokú iskolai végzettség szükséges, a kérelmező munkabérének megállapításakor pedig az ehhez a végzettséghez rendelt minimálbért vette alapul. Hangsúlyozta, hogy a kérelmező rehabilitációs járadék melletti munkabérének megállapításakor szempontként vette figyelembe az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság állásfoglalását is, és erre a korlátozásra tekintettel a lehetőség szerinti maximális mértékben határozta meg a kérelmező munkabérét.

A hatóság az ügyben tárgyalást tartott, amelyen a kérelmező fenntartotta a kérelmében, az eljárás alá vont pedig érdemi nyilatkozatában foglaltakat. Az eljárás alá vont kiemelte, hogy korábban, amikor a kérelmező rehabilitációs járadékban részsült, maga kérte a bérének csökkentését a keresetkorlát miatt. Ugyancsak a kérelmező kérésére csökkentették a munkaidejét heti 36 órára, amiatt, hogy a rehabilitációs pénzbeli járadékra való jogosultságát megtarthassa. Nyilatkozott arról is, hogy a kérelmező a munkakörét heti 36 órában is el tudja látni, ezért nincs szükség a teljes munkaidős foglalkoztatására. A felek a tárgyaláson kifejezték egyezségkötési szándékukat, azonban közöttük egyezség nem jött létre.

A hatóság eljárásában azt vizsgálta, hogy az eljárás alá vont a kérelmezővel szemben foglalkoztatásának részmunkaidős jellegével összefüggésben megsértette-e az egyenlő bánásmód követelményét, amikor nem alkalmazta teljes munkaidőben, illetve személyi alapbire részarányosan kevesebb volt, mint a vele összehasonlítható helyzetben lévő teljes munkaidőben foglalkoztatott éjjeliőr munkavállalóké.

A hatóság megállapította, hogy a kérelmezővel azonos munkakörben négy főt foglalkoztat az eljárás alá vont, mind a négy főt teljes munkaidőben, közülük egy fő a kérelmezővel azonos telephelyen, három fő másik munkavégzési helyen dolgozott. A Legfelsőbb Bíróság EBH2010. 2155. számú határozatára figyelemmel a hatóság nem kizárólag a kérelmezővel azonos telephelyen dolgozó munkavállalót tekintette összehasonlítható helyzetben lévőnek, hanem az azonos körülmények és szabályozás miatt a többi munkavégzési helyen dolgozó azonos munkakörű munkavállalót is.

A kérelmező valamint a teljes munkaidőben foglalkoztatott éjjeliőr munkavállalók személyi alapbérének vizsgálatakor aránypárok felállításának segítségével a hatóság megállapította, hogy a kérelmező személyi alapbére havi 5.762,- Ft-tal volt kevesebb, mint amennyi őt arányosan megillette volna. A hatóság nem fogadta el az eljárás alá vont kimentését, amely szerint a kérelmező maga kérte, hogy a rehabilitációs pénzbeli ellátás miatt a munkabérét csökkentsék, hiszen, az ellátás szüneteltetése után - 2015. március 1. napját követően - a kérelmező már nem részesült a munkabér különbözetet kompenzáló rehabilitációs pénzbeli ellátásban. Miután ezen túlmenően az eljárás alá vont sem nyilatkozatot, sem egyéb bizonyítékot nem terjesztett elő, a hatóság megállapította, hogy a kérelmező személyi alapbére tekintetében magát nem mentette ki, nem bizonyította, hogy a kérelmező nem a foglalkoztatásának részmunkaidős jellege miatt részesült kedvezőtlenebb bánásmódban.

A munkaidő tekintetében a hatóság elfogadta az eljárás alá vont védekezését, és megállapította, hogy az eljárás alá vont azért nem alkalmazta teljes munkaidőben a kérelmezőt, mert a kérelmező a munkaköri feladatait heti 36 órában is el tudta látni, így a kérelmet ebben a részében a hatóság elutasította.

A hatóság szankcióképpen elrendelte a jogsértő állapot megszüntetését és eltiltotta az eljárás alá vontat a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsításától.

(2016. február 25-i döntés)

A döntés jogerős.